

TÁBORÁKOVÝ ZPĚVNÍK

ÚVOD

Tento zpěvník Vám představí
písničky, které se zpívají již
mnohá léta u táboráků.

Předávají se z generace na
generaci.

Doufáme, že Vám přivedou
úsměv na tváři a že si je
budete zpívat i po celý rok.

CENTRUM
CELOŽIVOTNÍHO
VZDĚLÁVÁNÍ

OBSAH

Tři kříže

Hlídač krav

Bedna od whisky

Okoř

Colorado

Červená řeka

Tisíc mil

Pověste ho vejš

Buráky

Montgomery

Severní vítr

Bláznova ukolébavka

Stánky

Chodím po Broadwayi

Kdyby se v komnatách

Kozel

TŘI KŘÍŽE

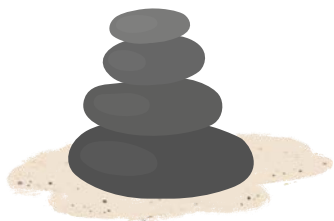

1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
který v drápech má ďábel sám.
Bílou přídí šalupa My Grave
mírím k útesům, který znám

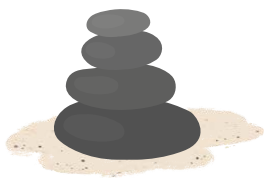
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce, kámen a jméno Sten.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím v podzemí,
že jsem falešný karty hrál.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl, vedle nich si klek;
"Vím, trestat je lidský, ale
odpouštět božský.
Ať mi tedy bůh odpustí!"

R: Jen tři kříže z bílýho kamení jsem jen
do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený lodní
deník a v něm co jsem psal.

HLÍDAČ KRAV

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
Dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

2. Takový doktor si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu.
Já jim ale na to řek: Chci být hlídačem krav.

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštiny, mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen.
Zpívat si:
Pam pam pa dam pam padáda pam...

3. K Vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštiny, mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen.
Zpívat si:
Pam pam pa...

4. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

2x refrén

BEDNA OD WHISKEY

1. Dneska mi už fóry ňák nejdou přes pysky,
stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.

Stojím s dlouhým obojkem jak stájovej pinč,
tu kravatu co nosím mi navlík soudce Linč.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
Do nebeskýho báru ja sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe...

3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát
nemusel jsi dneska na týdle bedně stát.
Moh si někde v suchu tu svojí whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe...

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok a
má to smutnej konec a whisky ani lok.

refrén

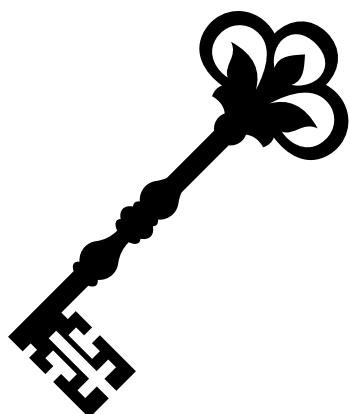
OKOŘ

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
vroubená je stromama (stromama),
když jdu po ní v létě, samotén na světě,
sotva pletu nohama (nohama).
Na konci té cesty trnité stojí krčma jako
hrad (jako hrad),
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
začli sobě notovat.

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku,
o půlnoci chodit strašívát.
Od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč (z hradu pryč),
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jednoho dne zrána, roznesla se správa,
že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes,
nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici.
(v kostnici)
Místo aby hlídal, zuřivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku,
o půlnoci chodit strašívát.
Od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč (z hradu pryč),
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komůrky klíč.

COLORADO

1. Táta vždycky říkal: hochu, žádný strachy,
jseš kovboj v Coloradu, můžeš krávy pást,
já radši utratil jsem psa a všechny prachy,
do srdce Evropy já vodjel v klidu krást.

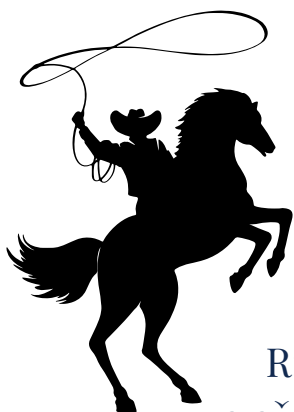
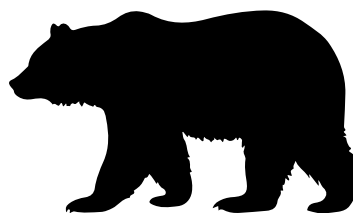
2. Narvaný kapsy, prsteny, řetězy zlatý
tam kolem krku místní Indiáni maj,
a ty, co nemakaj, tak jsou nejvíc bohatý,
musím se pohnout, dokavád' tam rozdávaj.

R: Z Billa na Nováka změním si svý jméno,
a až tu malou zemi celou rozkradem,
rozkradem!,
tak se vrátím ve svý rodný Colorado,
o tý zlatý žíle řeknu doma všem.

3. Tam kradou všichni, co blízko vokolo bydlej,
šerif se na ně jenom hezky usmívá,
kdyby se nesmál, tak ho okamžitě zmydlej,
házej' mu kosti za to, že se nedívá.

4. Místo krav tam, nelžu vám, prej pasou holky,
a když jim nezaplatíš, vyrazej ti dech,
ale s IQ to tam nebude tak horký,
místo na koních tam jezděj v medvědech.

R: Z Billa na Nováka změním si svý jméno,
a až tu malou zemi celou rozkradem,
rozkradem!,
tak se vrátím ve svý rodný Colorado,
o tý zlatý žíle řeknu doma všem.

R: Z Billa na Nováka změním si svý jméno,
a až tu malou zemi celou rozkradem, rozkradem!,
tak se vrátím ve svý rodný Colorado,
o tý zlatý žíle řeknu doma všem – o tý zlatý žíle řeknu doma všem.

ČERVENÁ ŘEKA

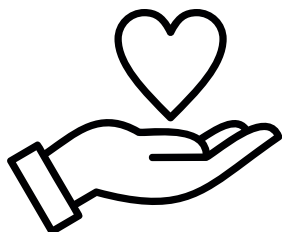
1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.

2. Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřevový,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít, už mě dál nebaví.

3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.

4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to své srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.

5. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.

6. Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřevový,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít, už mě dál nebaví.

7. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

TISÍC MIL

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl
a můj kuň i já jsme cestou znaveni.

2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.

3. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tuň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej'
dětskejm snům.

4. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

5. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám
dál nemění.

7. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k
nebesům.

6. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.

8. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.
[: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :]

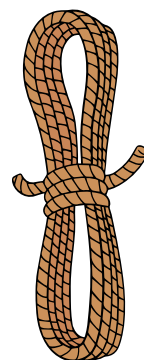
POVĚSTE HO VEJŠ

*Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pátilo a před salonem stál v
prachu dav, v tvářích cejch očekávání.*

*Uprostřed popraviště z hrubých klád šerifův pomocník sejmul z hlavy kápi
a dav zašuměl překvapením.*

I já jsem zašuměl překvapením:

ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s
námadejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej a tak trochu
dobrodruh.

3. Pověste ho za El Paso, za Snídani v
trávě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou a že měl
country rád a že se uměl smát i vám.

- R: Nad hlavou mi slunce pálí,
konec můj nic neoddálí,
do mejch snů se dívám zdáli
a do uší mi stále zní tahle píseň
poslední.

4. Pověste ho vejš, ať se houpá,
pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá,
že tu byl nezvanej host.

5. Pověste ho za tu banku, v
který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na
jednom místě stát.

6. Pověste ho vejš, ať se houpá,
pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá,
že tu byl nezvanej host.

7. Pověste ho za tu jistou, který
nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a
tak dělal spoustu chyb.

8. Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám, a pak se oženil a pak se usadil a žil.

BURÁKY

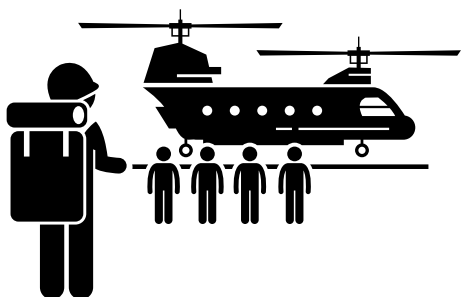
1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky.

Ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak válejí líně a louskaj' buráky.

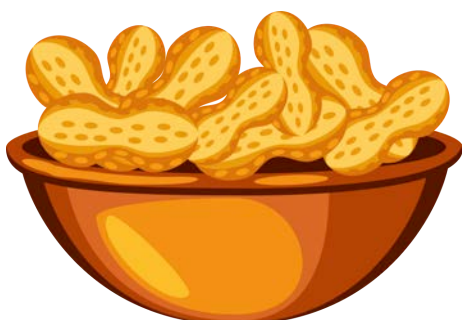
R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník je v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej dál už nemohou,
plukovník se otočí a koukne do dálky,
tam jeho slavná armáda teď louská buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
Když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

MONTGOMERY

1. Déšť ti holka smáčel vlasy, z
tvých očí zbyl prázdný kruh.
Kde jsou zbytky tvojí krásy, to
ví dneska jenom Bůh.

2. Na kopečku v prachu
cesty leží i tvůj generál.
V ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

3. Tvář má zšedivělou
strachem, zbylo v ní pár
těžkých chvil.
Proužek krve stéká
prachem, vlasy lepí jako jíl.

4. Déšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví.
Lásku měl rád víc než
život, to ti nikdy nepoví.

R.: Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony
déšť ti smývá ze rtů růž.

R.: Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony
déšť ti smývá ze rtů růž.

R.: Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony
déšť ti smývá ze rtů růž.

R.: Z celé jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž.
V Montgomery bijou zvony
déšť ti smývá ze rtů růž.

SEVERNÍ VÍTR

1. Jdu s děravou patou, mám horečku
zlatou, jsem chudý, jsem sláb nemocen.

Hlava mě pálí a v modravé dáli,
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíc krát zdát.

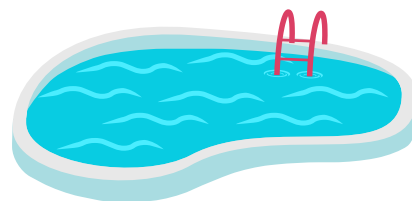

R: Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty,
nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větrí že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům, chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
nad hrobem polární zář.

R: Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty,
nebo se vůbec nevrátím.

[: K nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.:]

BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už
píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen
můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skryš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas
přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme
půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznům lát, že ráda
snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas
přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

STÁNKY

1. U stánků na levnou krásu,
postávaj a smějou se času,
s cigaretou a s holkou co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

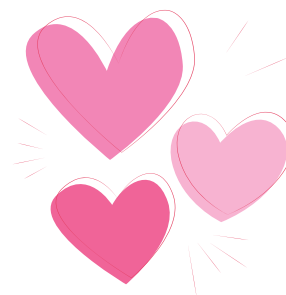

R: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky
Tak málo je, tak málo je lásky
ztracená víra hrozny z vinic
neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů
poznávám jak málo jsme jim stačili
dát.

R: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky
Tak málo je, tak málo je lásky
ztracená víra hrozny z vinic
neposbírá.

R: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky
Tak málo je, tak málo je lásky
ztracená víra hrozny z vinic
neposbírá.

CHODÍM PO BROADWAYI

1. Chodím po Broadwayi hladov sem a tam,
chodím po Broadwayi hladov sem a tam,
chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
po Broadwayi hladov sem a tam.

R: Singi jou, jou, ju pi ju pi jou,
Singi jou, jou, ju pi ju pi jou,
Singi jou, jou, ju pi, jou, jou, ju pi,
Singi jou, jou, ju pi ju pi jou.

2. Moje černé děti mají stále hlad,
moje černé děti mají stále hlad,
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.

R: Singi jou, jou, ju pi ju pi jou,
Singi jou, jou, ju pi ju pi jou...

3. Práci nedostanu, černou kůži mám,
práci nedostanu, černou kůži mám,
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.

R: Singi jou, jou, ju pi ju pi jou,
Singi jou, jou, ju pi ju pi jou...

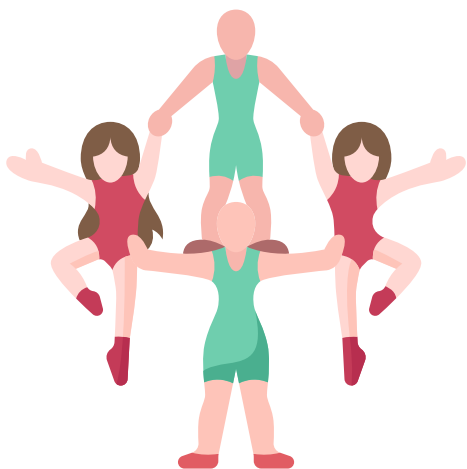
4. A já pevně věřím, že zas přijde den,
a já pevně věřím, že zas přijde den,
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas bude černoch svoboden.

R: Singi jou, jou, ju pi ju pi jou,
Singi jou, jou, ju pi ju pi jou...

KDYBY SE V KOMNATÁCH

1. K životu na zámku mám jednu
 poznámku,
 je tu neveselo, je tu truchlivo.
V ostatních královstvích nezní tak
málo smích, není neveselo, není
truchlivo.

2. Kde není muzika, tam duše nařiká
 Tam je neveselo, tam je truchlivo
 Chtěla bych dvůr pestrý,
 kde znějí orchestry,
 kde není neveselo,
 žádné truchlivo.

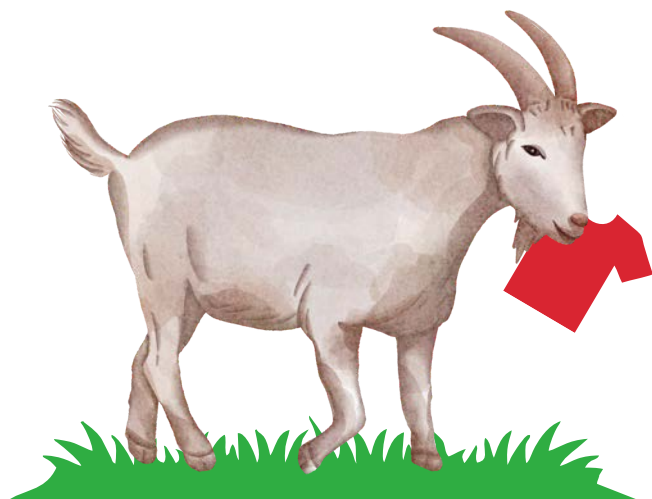
R: Kdyby se v komnatách
 běhoun jak hrom natáh
a na něm akrobati začali kejklovati,
 kdyby nám v paláci
 pištěli dudáci,
to by se krásně žilo,
to by byl ráj.

R: Kdyby se v komnatách
 běhoun jak hrom natáh
a na něm akrobati začali kejklovati,
 kdyby nám v paláci
 pištěli dudáci,
to by se krásně žilo,
to by byl ráj.

KOZEL

1. Byl jeden pán (byl jeden pán)
ten kozla měl (ten kozla měl)
velice si (velice si)
s ním rozuměl (s ním rozuměl)
měl ho moc rád (měl ho moc rád)
opravdu moc (opravdu moc)
hladil mu vous (hladil mu vous)
na dobrou noc (na dobrou noc).

2. Jednoho dne (jednoho dne)
se kozel splet (se kozel splet)
rudé tričko (rudé tričko)
pánovi sněd (pánovi sněd)
když to pán zřel (když to pán zřel)
zařval Jéje! (zařval Jéje!)
svázal kozla (svázal kozla)
na koleje (na koleje).

3. Zapískal vlak (zapískal vlak)
kozel se lek (kozel se lek)
to je má smrt (to je má smrt)
mečel Mek mek! (mečel mek mek!)
jak tak mečel (jak tak mečel)
vykašlal pak (vykašlal pak)
rudé tričko (rudé tričko)
čímž stopnul vlak (čímž stopnul vlak)

